

До тогава, до гдѣ сѧ разгорѣлаз най-послѣ много силно Божіѡтѣ гнѣвъ, и нѣмало вече исцѣленіе. „Дѡндеже възьде гнѣвъ Гдѣнѣ, ѡ не вѣ ѡсцѣленіѡ.“^[1] Богъ подвигнѣлаз най голѣмѡ мѡчитель на вселенната, Асирійскѡ царь Навѣходоносора, който дошѣлаз сѣ многочисленнѣ войскѣ, и заобиколилаз Іерусалимѣ. Седекіѡ тогава само смыслилаз Бога и пророцѣты. Пратилаз до Іереміѡ, за да сѧ помоли за избавленіето мѡ отѣ настоящѣтѣ вѣдѣ. „И послѣ царь ко Іереміѡ, глагола: помолісѣ ѡ насѣ Гдѣ Бгѣ.“^[2] Нѣ какѣво сѣ слѣчило? Іереміѡ сѧ не моли. Богъ не помага. Вѣстѣпилаз тѣржестѣвѣщѣцѣмѣтѣ туранинѣ (мѣчитель) вѣ свѣтѣмѣ градѣ, потѣпкалаз храма, ѡграбилѣ свѣщенныѣ сѣждѣове, избилѣ всичкѣты отѣ голѣмѣмѣ до малѣкѣмѣ: хѣванѣлаз самѣмѣ царь, исклалаз предѣ очитѣ мѡ всичкѣты негоѣвы дѣтѣца: ѡсѣлѣпилаз го, и окованѣ закаралаз го плѣнникѣ (ровѣ) сѣ дрѣгѣты вѣ Вавилонѣ. Нѣщо за ѡдивленіе достойно! Не приѣмали Богъ Седекіѣеѣвоѣтѣ покаѣніе? Не. Толкова-пѣти, нѣ оѣце и многопѣти Седекіѡ презиралаз Бога: най-сетнѣ и Богъ оставилаз Седекіѡ. И споредѣ това по нѣкогажѣ остаѣ ли и Богъ? Сѣ, остаѣ. Я кога? „Сѣ гдѣ възьдетѣ гнѣвъ Гдѣнѣ.“ Кога сѧ распали до край ѡрѣостѣ-та мѡ, тогава нѣма вече исцѣленіе никакѣво, никакѣво. „Нѣсть ѡсцѣленіѡ.“ Нѣ тѣка сѣ види, че Седекіѡ сѧ покаѣлаз: нѣ при сичѣко това, „не вѣ ѡсцѣленіѡ;“ тѣка сѣ види, че той былѣ проводилаз до Іереміѡ, за да сѧ помоли Богѡ! тѣврдѣ добрѣ: „но не вѣ ѡсцѣленіѡ;“ и заѣщо ли? заѣщото: „възьде гнѣвъ Госпѡденѣкѣ;“ Когато Богъ изгѣвѣи тѣрпѣніето, „нѣсть ѡсцѣленіѡ.“ Тѣѣщо ѣто, какѣто Седекіѡ, когато ѣ можѣлаз, не ѣ ѣлаз, тѣѣщо дошло време да иска, и да не може: и какѣто единѣ пѣтъ было исчѣзѣнѣло отѣ него ѣненіето, тѣѣщо най-послѣ исчѣзѣнѣла отѣ него и ѣблагодатѣ-та; Нѣма дрѣго: „Прѣведѣный Бѡжій сѣдѣ насѣмѣ произѣолѣніѡмѣ ѡ подобѣлаѣетсѣ, ѡже ѡ насѣ сѣтъ, сичѣвѣ намѣ ѡ своѣхѣ подѣдетѣ.“ О страшѣнѣ примѣрѣ, на който азѣ не смѣѣж да истѣзѣкѣвамѣ аллегоріѡта! искамѣ да премѣзѣчѣж, заѣщото рѣчитѣ, който трѣбѣашѣ да изрѣкѣж за тоѡ предѣмѣтѣ раскѣсѣватѣ сѣрдѣцето на оноѣгоѣ, който гѣ слѣдѣша.

Нѣ какѣвъ ѣ тойѣзи гласѣ, ѣщо слѣдѣшѣмѣ? тажѣко ми, и горѣко ми! той ѣ ѣвожій гласѣ, който говори чрезѣ ѡстѣта Іезекіѣилѣеѣмѣ:^[3] „Сѣ ѡ не

[1] Тамже [2] Іерем. гл. 37, ст. 3, [3] гл. 3,